

חינוך עברי

"לא תשמע זולתי עברית"

מראשון לציון כתבו לנו: האדון מ. לובמן; נמנה למשיגה על כל בתי הספר במושבות שבסביבתנו, ופעם בשני שבועות יסבב המושבות ויתבונן ללמודים ויראה לתקן הדרך לתחית לשון עברית. האדון דוד יודילוביץ נתמנה למלמד עברית בראשון-לציון, תחת השגחת האדון לובמן. גם הנערות תתחלנה לדבר כן בלשון עבר. בשעת הלמוד לא תשמע בבית-הספר כל לשון אחרת זולתי עברית. מעת לעת יוליכו המלמדים את התלמידים לטיל ובכל עת הטיול והמשחק ידברו הילדים ביניהם רק בלשון אבותינו. בפעם האחרונה הלכו המלמדים את תלמידיהם לטיל עד ודי חנין³ ופקיד המושבה נתן להם לקנות מעט ממתקים, אגוזים וכו'. מה נעים היה המחזה, בשבת הילדים יחדיו וישחקו במשחקי ילדים, בזוג ולא זוג⁴ באגוזים, וכיוצא בזה, וישתעשעו ויריבו ויהתלו – וכל זה בלשון עברית. בעת הטיול יבארו המלמדים לתלמידים שמות כל אשר תראינה עיניהם – בלשון עברית: הר בקעה, גבעה, נחל, מישור וכדומה, וגם שמות העשבים והצמחים והזוחלים וכו'.

'הצבי' גיל' פ"ה, כ"ב בסיוון תרמ"ח.
נדפס שוב בספר 'מרדכי לובמן', תשפ"ח,
עמ' 56.

1. תרי"ח-תרנ"ו. מחלוצי ההוראה העברית בארץ. ניהל את בית הספר בראשון לציון וכן היה מפקח על בתי הספר במושבות 'הנדיב' ביהודה. פרסם מספרי הלימוד הראשונים בטבע ובתורת הצמח.
2. עדיין רווח אז הפיגוי 'מלמד' למורה.
3. היא נס-ציונה.